

i sin Karikatur. Enhver Udvikling, siger en kendt Tænker, er først færdig med sin Parodi, og Frihandelen har nu naaet det fuldkomment parodiske, det synes da at burde være let at opgive den. Til syvende og sidst kan det dog ikke være et Principsspørgsmaal, om hvilket man slaas med andre Samfundsklasser om, hvorvidt der paa en Toldposition skal staa 11 eller 11,5 pr. Kilo. Det er et rent praktisk Spørgsmaal, og man maa huske paa, at efterhaanden er den Befolkning, som konsumerer Landbrugets Produkter, vokset saa betydeligt, at Hjemmemarkedet i stigende Grad vil kunne give Landbruget Erstatning for, hvad det mister paa Eksportmarkedet. Komme vi til de virkelige Anskuelser, dem, hvorpaa Venstre er vokset op, som have været den røde Traad gennem hele den danske Bondebevægelse, saa finder jeg helt andre Anskuelser, som ere uendelig langt vigtigere end Spørgsmaalet om, hvorvidt denne eller hin Toldposition skal være større eller mindre. Der er da f. Eks. Kampen mod den privilegerede Valgret. Jeg har som sagt intet Mandat til at tale for eller imod denne Sag, men det, jeg har sagt, er, at efter min Mening gaar — ganske bortset fra, om den ene eller anden har Mandat til dette eller hint — den historiske Udvikling umiskendeligt i den Retning, at det nu vil være muligt for en Venstregering at komme en væsentlig Del frem ad Vejen med Ombytningen af den privilegerede Valgret med andre konservative Kauteler ved Sættelsen af Landstinget. Disse Tidens Tegn burde man efter min Mening paa Ministeriets Side vogte paa og ikke afvise med overlegne Talemaader.

Men jeg forstaar, at hvad jeg egentlig har generet den højtærede Konseilspræsident med, er ikke alt det, han talte om, men det, han ikke talte om, det, han var fuldstændig tavs om. Det var min Paa-visning af, at han sad ikke her og regerede med et Flertal af Vælgere bag sig, og derfor var det hans Pligt, naar han skulde være redelig Politiker, at være med til en Forhandling, hvorved der kunde skabes en Regering, som virkelig var parlamentarisk i Ordets rigtige Forstand, virkelig sad med Vælgerflertallet bag sig. Det, som er Alfa og Omega i denne Sag, er, at vi staa overfor det historiske Øjeblik, hvor det maaske er muligt, at den store, bærende Venstre-tanke: at faa den privilegerede Valgret afløst, kunde have Fremgang. Men Vilkaaret er og maa blive, at der

tages en Forhandling op om Forholdstalsvalgmaadens Indførelse til dette Ting.

Der er Mænd, som, uden at det paa nogen som helst Maade tjener til deres Fortjeneste eller særlige Hæder, i et givet Øjeblik staa saaledes, at Tiden spiller paa dem som paa en Æolusharpe, og saa gælder det ikke mindst for en Regering at have aabent Øre for, om der blæses Fremtidsmusik, blæses nye Signaler, ja, om det maaske endog er et Bjarkemaal, som varsler en ny Dagning. Der er en anden Holdning, som er mindre statsmandsmæssig, det er den at dukke sig ned og svøbe Tæpperne om sig paa Magtens Leje. Og jeg vil sige for den højtærede Konseilspræsidents Vedkommende, at hans Svar paa mine Bemærkninger kom helt nede fra Dynerne.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. T. Nielsen: Da det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) forleden Dag havde Ordet, gav han den Oplysning, at der paa et givet Tidspunkt ved Slutningen af Februar eller Begyndelsen af Marts i indværende Aar overfor Finansministeren eller Finansstyrelsen, som han sagde, havde foreligget et Tilbud paa et fast Statslaan til 3½ pCt. og til en Kurs af 94³/₈. Paa Grundlag deraf fandt jeg Anledning til at spørge det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), om det forholdt sig rigtigt, at der under hans Regering havde foreligget et Tilbud om et fast 3½ pCt. Statslaan til en Kurs af 94³/₈. Det ærede Medlem fra Ringsted gav et Svar paa dette Spørgsmaal, hvoraf Tinget maatte faa den Opfattelse, at der ikke havde foreligget et saadant Tilbud. Da vi i Forgaars behandlede Spørgsmaalet om en Fornylse af det midlertidige Statslaan, kom Sagen atter paa Tale, idet det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) drog den frem, men atter her gav det ærede Medlem fra Ringsted et Svar, hvoraf Tinget maatte faa den Opfattelse, at der ikke overfor hans Regering havde foreligget et saadant Tilbud.

Jeg finder nu Anledning til at oplyse, at for et Øjeblik siden har den daværende Finansminister, 6te Landstingsmand for 1ste Kreds (Brandes), erklæret oppe i det andet Ting, at der overfor ham havde foreligget et saadant Tilbud. (*Ivar Berendsen*: Nej!). Jo, han har erklæret, at